

Knjižica, ki je po svoji vsebini nepopolna in pomanjkljiva — iz premaganega Beograda bi znal celo jaz, ki nisem bil nikoli tam, več in temeljitejše povedati —, bo imela morda nekoliko vrednosti za kulturnega zgodovinarja; kakršnekoli umetniške vrednosti nikakor nima. Tega se je zavedal morda tudi pisatelj sam, ker bi jo bil drugače napisal v spodobnejšem jeziku! Kajti v tem čudnem zmašilu, ki se slabo bere kakor časniški izrezki okorno urejevanih dnevnik novic, kar mrgolijo germanizmi (!), turcizmi in neki čudni izrazi, ki so najbrž — klasična beogradščina; pravih in lepih srbskih besedi je malo! Bog torej L. Lazareviću, ki ni istoveten z Lazo Lazarevičem, odpusti njegove jezikovne neokusnosti — človek mu jih ne more!

Ivan Zorec.

◁ KRONIKA. ▷

Prešeren in Župančič v angleščini. V londonskem listu „The New Age“ (A weekly review of politics, literature, and art.) dne 28. februarja 1918 je na str. 353-4. priobčil P. Selver poleg svojih prevodov iz Jovana Dučića, Vojislava Ilića, Milana Rakića, Alekse Šantića, Svetislava Stejanovića tudi prevod Prešernovega soneta „Življenje ječa, čas v nji rabelj hudi“ in Župančičevega „Vseh živih dan“. Prevoda se glasita:

From the „Sonnets of Unhappiness“.

Life is a jail, and time grim warder there,
Sorrow the bride made young for him each day;
Woe and despair faithfully serve his sway,
And rue, his watcher with unwearied care.

Sweet death, O do not overlong forbear,
Thou key, thou portal, thou entrancing way
That guideth us from places of dismay
Yonder where moulder gnaws the gyves we wear.

Yonder where ranges no pursuing foe,
Yonder where we elude their evil plot,
Yonder where man is rid of every woe.

Yonder, where bedded in a murky grot,
Sleeps, whoso lays him there to sleep below,
That the shrill din of griefs awakes him not.

Ascension day.

To-day an Ascension Day I divine,
My heart, how it surges and simmers,
My spirit silkily glimmers,
As though it had drunk of magical wine.

Mark ye not? Yonder, from forests of gloom,
Hurricanes rage,
Fierce thunderings boom,
And from out of the haze comes the fitful blaze
Of a blood-red light, like a sword to the sight —
'Tis the dawn of a coming age.

O brothers apace, towards life's trace!
At the blood-red sword do not waver,
This sword was not shaped for the braver,
And for him who is hale.
Only tombs this sword overturns, and
But fallen dwellings it burns, and
He who is strong shall prevail.

O brothers, brothers, the time is at hand!
O brothers, brothers, how do ye stand?
Are your fields yet garnished for reaping?
Fair stars are in the ascendant,
Seed falls that is golden-resplendent —
Are your fields yet garnished for reaping?

Shake ye stifling dreams away!
At lightning speed comes Ascension Day —
In vain shall he cry who now goes astray —
He only shall view it who bears the array!

Razen tega je prinesel list v prevodu Helene Brotham „The death of the mother of the Yougovitch“ (str. 184.) in obširno razpravo Janka Lavrina: „Dostoyevsky and Certain of his Problems“.

„Društvo prijateljev humanistične gimnazije“ v Ljubljani razpošilja sledeči oglas: „Dne 19. junija t. l. se je v Ljubljani ustanovilo društvo prijateljev humanistične gimnazije. Namen društva je v § 1. pravil tako-le izražen: ‚Z živo besedo in potom tiska braniti in pospeševati po vsem ozemlju države SHS obstoj in nadaljnji razvoj humanistične gimnazije, ki je nje bistvo in ideja ta, da se nudi srednješolski mladini z enakomerno gojitvijo tako eksaktnih — matematike in prirodoslovja — kakor tudi zgodovinskojezikoslovnih ved — zgodovine, materinščine in narodne kulture, jezika in kulture starih Grkov in Rimljanov — kolikor mogoče harmonično zaokrožena, splošna izobrazba‘.

V zvezi s tem § 1. pravil takoj v začetku izjavljamo, da naše delovanje ne bo nikdar naperjeno proti izrazito realistični izobrazbi, ki jo goje realke, marveč hočemo le neokrnjeno ohraniti kulturno poslanstvo humanistične gimnazije, ker smo sploh zoper vsako polovičarstvo na kateremkoli polju. In zdaj k stvari!

Društvo prijateljev humanistične gimnazije! Ime naj Vam ne bo v spotiko; saj ne izraža vsega našega programa. Izbrali smo to ime zato, ker ta tip srednje šole še najbolj posreduje tisto humanistično izobrazbo, ki se mi hočemo zanjo boriti, in pa, ker se v boju zoper ta tip srednje šole najjasneje kažejo naši kulturi tako pogubne tendence.